

[Hans Nielsen.]

for lader jeg hans Ord alene tale til det ærede Medlem og minder ham om, at han jo ogsaa i det militære Spørgsmaal, saa fuldstændig er vandret bort fra de Veje, som Vilhelm Lassen og „Aalborg Amtstidende“ anviste Venstre i gamle Dage.

Jeg vil derefter gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem er blevet udførligt imødegaaet af den højtærede Statsminister, og der er ikke meget mere at sige til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem særlig har beskæftiget sig med, nemlig Spørgsmaalet Arendrup. Efter at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har anerkendt, at den Løsning, Regeringen har foretaget af denne Sag, bør man respektere, er der jo heller ikke saa megen Grund til at komme ind paa den. Men Grunden til, at jeg alligevel omtaler den, er, at det ærede Medlem har fremsat en saare farlig Udtalelse, idet han udtalte om den Arendrupske Affære:

„Det graverende i denne Sag er jo ikke, at det Tyveri er begaaet, at der er en Tyv i et Ministerium, men det graverende er, at noget saadant har kunnet begaaes.“

Det kalder jeg for en meget farlig Udtalelse, og den vil jeg paa det allerbestemteste protestere imod overfor det ærede Medlem.

Saaledes som det moderne Samfundsliv former sig, er der jo tyve Tusinder af Kasserere i forskellige Brancher i dette Land, som hver Dag er betroet Penge, og man kan virkelig ikke her i Rigsdagen staa og sige, at det er ikke særlig graverende, at en Mand stjæler af Kassen. Nej, der maa det ærede Medlem undskylde. Det, der er det særlig graverende i denne Sag som i alle andre, hvor der bliver stjaalet af Kassen, er, at der vises Uredelighed og Uærlighed, og at man ikke kan stole paa Folk.

Hvis man vil knæsette den Udtalelse, det ærede Medlem har fremsat her, vil maaske mange sige til sig selv: Ja, det er jo egentlig ikke saa slemt; inde paa Rigsdagen siger de jo: Naaja, han stjæler af Kassen, men det er jo ikke det væsentlige; det væsentlige er, at man kan faa Fingre i den, der eventuelt skulde have ført Kontrollen med ham. Men det er og bliver dog et Spørgsmaal i anden Række, medens det at være ærlig i Pengesager maa være det første og fornemste, der maa kræves af alle Mennesker, som faar betroet saadanne Hverv.

Jeg beklager, at det ærede Medlem har fremsat denne Udtalelse, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at han driver sin Agita-

tion i denne Sag saa langt ud, at der bliver en Fare ved den. Hvis man skulde følge det ærede Medlem, maatte man jo ogsaa slaa ned paa Folk som den ærede Landstingsmand, Borgmester Godskesen og maaske ogsaa paa den ærede Folketingsmand, Borgmester Parkov. Saa vidt mig bekendt har en Tyv været i Nærheden af det ærede Medlem af Landstinget, Hr. Godskesen, hvad der jo har haft meget svære Følger for den vedkommende Landstingsmand; han har altsaa heller ikke passet paa, saadan som det ærede Medlem Hr. Holstein kræver man skal, og han skulde altsaa være uværdig til at sidde i Landstinget og uværdig til at sidde i Kommunalbestyrelsen. Det ærede Medlem skulde tænke paa, hvor meget han forlanger i sin Agitation.

Der har ogsaa været en Tyv i Gentofte Kommunes Forvaltning, saa vidt jeg husker stjal han 80 000 Kr. (Parkov: Af Hjælpekassen). Javel, men det var i Gentoftes kommunale Virksomhed, saa det er rigtigt, hvad jeg siger. Denne Kasserer skulde vistnok aflevere et Regnskab til Formanden for Kommunalbestyrelsen, men han afleverede en Udskrift af et Regnskab, og som Følge deraf er der nogle, der har villet hævde, at man ogsaa kunde rejse Anklage mod det ærede Medlem Hr. Parkov i denne Sag. Der blev vist endogsaa klaget til Ministeriet over det ærede Medlem Hr. Parkov, men Ministeriet afviste Sagen, og jeg tror ikke, der er noget at bebrejde Ministeriet for dets Afvisning. Men vil man følge det ærede Medlem Hr. Holstein i de Yderligheder, han gaar til i denne Sag, skal man altsaa anfægte det ærede Medlem Hr. Parkovs Berettigelse til at være Formand for Kommunalbestyrelsen og til at være Folketingsmand, noget, jeg absolut vil tage Afstand fra efter alt, hvad der foreligger.

Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at jeg er enig med ham i, at vi skal kræve Revision og Kontrol, det skal vi, men vi skal kræve det med Forstand. Man skal være forsigtig med, hvor megen Revision man efterhaanden forlanger, det er nemlig dyrt at faa revideret. Mig bekendt har Birkerød Kommune faaet en Regning paa 22 000 Kr. for Revision. Jeg ved ikke, hvor mange Tusinde Kroner der skulde være forsvundet fra Kommunens Kasse, men under Forsøgene paa at finde dem er man blevet blokket for 22 000 Kr. til Revision. En Kommune i Sydsjælland er vist blevet pumpet for et lignende Beløb til Revision. Arbejdernes Andelsboligforening, som ogsaa skulde revideres, er blevet